

1. Húzd alá és tanuld meg a versből azokat a gondolatokat, amelyekről úgy érzed, hogy hozzád is szólnak!
2. Gyűjtsd össze, hogy milyen életcélokat jelöl meg utra-valóul a költő!
Egészítsd ki gondolatait a *Parainesis* tanításával, s rajzold meg a reformkor embereszményét!
3. Olvasd fel a versnek azokat a fordulatait, amelyekben Vörösmarty legmélyebb szerelmi érzése a nagy hazafias versek stílusával rokon hangnemben szólal meg!

4. A böles oktatás után egyszerű, kérlelő szavakkal fordul kedveséhez: „hozd vissza szép szemed világát”. „Barátod arcán hozd fel a derűt”.
— Miért van az, hogy a kétszemélyes jelenet egyik szereplője beszél csupán, s mégis a másik — a „m e r e n ő” alakja rajzolódik ki s rögzítődik felejthetetlenül?

Vörösmarty Mihály

Magyarország címere

Szép vagy o hon, bérc, völgy változnak gazdag öledben,
Téridet országos négy folyam árja szegi;
Ám természettől mind ez lelketlen ajándék:
Naggyá csak fiaid szent akaratja tehet.

Ábránd

Szerelmedért
Feldúlnám eszemet
És annak minden gondolatját,
S képzelmim édes tartományát;
Eltépném lelkemet
Szerelmedért.

Szerelmedért
Fa lennék bérc fejen,
Felölténém zöld lomboatját,
Eltűrném villám s vész haragját,
S meghalnék minden év telén
Szerelmedért.

Szerelmedért
Lennék bérc-nyomta kő,
Ott égnék földalatti lánggal,
Kihalhatatlan fájdalommal,
És némán szenvedő,
Szerelmedért.

Szerelmedért
Eltépett lelkemet
Istentől újra visszaképném,
Dicsőbb erénnyel ékesítném
S örömmel nyújtanám neked
Szerelmedért!

1. Vizsgáld meg a romantikus képalkotást!
Keresd ki azokat a valóságelemeket, amelyekből a vers képei föl-épülnek!
Hogyan kapcsolja őket össze a költő?
Mit fejeznek ki ezek a képek?
2. Figyeld meg a költemény formai és gondolati zárt-ságát! Olvasd el egymás után az első és az utolsó versszakot!
Milyen ellentmondás fogja egységbe a két versszakot?
— A két középső versszakasz az élő — élettelen összekapcsolá-sával teremt egységet. Mondd meg, hogyan! Jelöld a kapcsolódó versszakokat!
— Az alábbi versszakban számold meg s írd a sorok mellé a szótag-számot! Jelöld a rímképletet!
Kapcsold össze az azonos sorokat!

Szerelmedért
Feldúlnám eszemet
És annak minden gondolatját
S képzelmim édes tartományát;
Eltépném lelkemet
Szerelmedért.

Az ábrát vedd össze a költemény egészének ábrájával!

Csodálatosan szerkesztett **szimmetrikus versszerkezetet** figyelhe-tünk meg. E gyönyörű rendben hatalmas ellentmondás feszül: a fegyel-mezett formában fékezhetetlen szerelmi szenvedély lángol. E disszo-nancia a mű modernségének forrása.

A vers egésze egyetlen feszülő indulat: **vágyódás a mindent be-töltő boldog szerelemre**. Az egyes versszakok „Szerelmedért” refrénjével a gondolatok visszatérő kört alkotnak. Az „örömmel nyújtanám neked” feltételes módja egybehangzik a címmel, hogy mindez csak „Ábránd”.